

платà, (братà, ўстà, който са ўпотребителии
и єдинствено и множественно, отнесатсѧ
и на трето то склонение) лопатà, вѣлхà, снѣхà,
мѣхà, пазухà, Ѹвцà, птица, лисица, ластови-
ца, аччà, тчча, душа, гуша, суша, череша,
пыша, кѣша, леши, кѣлчиши.

„Тако и отъ онія нѣкои щосѣ окончаватъ
въ Славенско то на ь, а по прѣсто на а. н. п.
церкви церкви, свекрѣвъ свекрѣва, дщерѣ дщер-
ка, (или джщерѣ) кокощь кокощка, сѣни сѣни-
ка вѣсни вѣсна, нѣгли (бѣакимъ) и дрѹги нѣ-
кои такиба.

„Тако и, вѣка, вотуша, маймунा (който
по нѣкои мѣстѣ се произносатъ мѣжески рѣдъ,
вѣкъ, вотушъ, маймунъ, и тогиба принад-
лежатъ второму склонению) нѣгли и дрѹги
нѣкои що измѣнилъ ватъ рѣдоке те.

„Отъ кѣши, множественно кѣши споретъ
прѣбило то, а кѣшъ по мѣстѣ непрѣбило.

„Мома звѣтениялъ йма моме, а не момо.
Нѣгли и дрѹго нѣкое.

„Отъ рѣкѣ и ногѣ, множественно рѣце,
нозе, отъ двойствено то число Славенско, а
не рѣки, ноги, но прѣбило межатъ и такѣ
дасѣ каонаятъ.

„Такѣ и сїчки те собственни имена, що-
сѣ окончаватъ на нечиисто а, н. п. ѻда, лѣка,